

Sygn. akt IV U 1761/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Lidia Molenda
Protokolant:	st. sekr. sądowy Katarzyna Krajewska

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2013r. w Olsztynie

sprawy B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o wypłatę emerytury za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 21.11.2012r.

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 27 marca 2013 r. nr (...)

o d d a l a o d w o ł a n i e

/-/ L. M.

IV U 1761/13

UZASADNIENIE

Ubezpieczona B. S. w dniu 27 listopada 2012 roku wniosła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. o wypłatę wstrzymanej emerytury za okres od dnia 1 października 2011 roku do 31 października 2012 r. wraz z należnymi odsetkami za zwłokę. W uzasadnieniu swego wniosku wskazała na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12.

Decyzją z dnia 27 marca 2013 roku, znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił wnioskodawczyni uchylenia decyzji z dnia 23 września 2011 roku w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 roku, nr 291 poz. 1707) w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009 roku nr 153 poz. 1227 ze zm.) prawo do emerytury za okres od dnia 1 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2012 roku. Uzasadniając stanowisko organ rentowy powołał się na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012 r., ogłoszony w dniu 22 listopada 2012 r., który w jego ocenie nie ma zastosowania do przypadającego przed tym dniem okresu zawieszenia emerytur na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych

innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni złożyła odwołanie. Ubezpieczona zaskarżyła decyzję z dnia 27 marca 2013 r. w całości i ostatecznie wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji i uchylenie decyzji z dnia 23 września 2011 r. oraz zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych. Wnioskodawczyni zaskarżonej decyzji zarzuciła jej niezgodność z treścią orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., sygn. akt K 2/12 oraz błędną wykładnię wskazanego wyroku. W uzasadnieniu swego stanowiska ubezpieczona wskazała na treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie wskazując, że w jego ocenie skoro orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku zostało opublikowane w dniu 22 listopada 2012 roku, to dopiero z tym dniem utracił moc art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim, przewiduje stosowanie art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r. Organ rentowy nadmienił jednocześnie, iż Trybunał Konstytucyjny nie wskazał ani w uzasadnieniu innej daty utraty mocy prawnej powoływanych przepisów, a tym samym wyrok z dnia 13 listopada 2012 r. nie ma zastosowania do przypadającego przed dniem 22 listopada 2012 r. okresu zawieszenia emerytury na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W konkluzji organ rentowy podniósł, że brak jest możliwości uchylenia decyzji z dnia 23 września 2011 r. w części, w jakiej decyzja dotyczy zawieszenia prawa do emerytury za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje.

W dniu 7 listopada 2008 r. roku ubezpieczona B. S., urodzona dnia (...) roku, pozostając w stosunku pracy, złożyła w organie rentowym wnioski o emeryturę.

(dowód: k. 13 – 17 akt ZUS)

Biorąc powyższe za podstawę Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 26 listopada 2008 roku przyznał odwołującej prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2008 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wypłata świadczenia została zawieszona z uwagi na kontynuowanie przez skarżącą zatrudnienia.

(dowód: k. 44 – 45 akt ZUS)

Decyzją z dnia 26 stycznia 2009 r. organ rentowy dokonał ponownego ustalenia wysokości świadczenia oraz wznowił wypłatę emerytury wnioskodawczyni od dnia 1 stycznia 2009 roku.

(dowód: k. 50 – 53 akt ZUS)

Powyższy stan trwał do czasu wydania decyzji z dnia 23 września 2011 roku – na podstawie, której organ rentowy ponownie wstrzymał wypłatę emerytury od dnia 1 października 2011 roku, wskazując, że ubezpieczona pozostaje nadal w zatrudnieniu. Jako podstawę wstrzymania wypłaty świadczenia organ rentowy wskazał art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rencistach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (DZ. U. z 2009 r., nr 153, poz. 1227 ze zm.), który wskazywał, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz, którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Decyzja zawierała informację, że wypłata świadczenia została zawieszona z powodu kontynuowania przez skarżącą zatrudnienia, zaś w celu podjęcia wypłaty wnioskodawczyni powinna złożyć do ZUS świadectwo pracy lub zaświadczenie potwierdzające fakt

rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą na rzecz, którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury. Od wymienionej decyzji B. S. nie wniosła odwołania.

(dowód: k. 44 akt ZUS - ENP)

W dniu 27 listopada 2012 roku odwołująca zwróciła się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o wypłatę wstrzymanej emerytury od 1 października 2011 r. do 31 października 2012 r. wraz z należnymi odsetkami zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku.

(dowód: k 46 akt ZUS – ENP)

Decyzją z dnia 20 grudnia 2012 roku organ rentowy wznowił wypłatę zawieszanej emerytury od dnia 22 listopada 2012 roku tj. od dnia, w którym został opublikowany wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., w wyniku, czego została uchylona decyzja z dnia 23 września 2011 r. w części, w jakiej dotyczyła zawieszenia wypłaty emerytury od dnia 22 listopada 2012 r. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczoną, że decyzja w sprawie wyrównania emerytury zostanie wydana w terminie późniejszym.

(dowód: k. 47 akt ZUS - ENP)

W tym samym dniu organ rentowy wznowił postępowanie administracyjne w sprawie zawieszenia wypłaty emerytury zakończonej decyzją o wstrzymaniu wypłaty emerytury z dnia 23 września 2011 r.

Zaskarżoną decyzją z dnia 27 marca 2013 roku organ rentowy odmówił uchylenia decyzji z dnia 23 września 2011 roku w części, w jakiej decyzja ta zawiesza, na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo do emerytury za okres od dnia 1 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2012 roku.

(dowód: k. 50 akt ZUS - ENP)

Na rozprawie w dniu 20 sierpnia 2013 roku odwołująca poparła wniesione odwołanie, i sprecyzowała, że domaga się wyrównania emerytury za okres od dnia 1 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2012 roku. (wyjaśnienia k. 11 akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. S. jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy organ rentowy zasadnie odmówił uchylenia decyzji z dnia 23 września 2011 roku, w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wypłatę emerytury wnioskodawczyni od dnia 1 października 2011 roku do dnia 21 listopada 2012 roku.

Przechodząc do oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego na wstępie rozważań należy wskazać, że B. S. domaga się wypłaty emerytury za okres od dnia 1 października 2011 roku w następstwie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku, w sprawie o sygn. akt: K 2 /12.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że powyższym wyrokiem Trybunał Konstytucyjny orzekł o niekonstytucyjności art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 roku Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dnia 1 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy.

W myśl tego orzeczenia: „Art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 roku Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku Nr 153, poz. 1227, z 2010 roku Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 roku Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 roku, poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dnia 1 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej”.

Nie ulega przy tym wątpliwości, że orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku, sygn. akt: K 2/12, zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z dnia 22 listopada 2012 roku (poz. 1285). Zatem z tym dniem utracił moc art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 roku.

W powyższej sprawie nie można nie dostrzec faktu, że przepis art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodany przez art. 6 pkt. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2012 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych w związku z orzeczeniem Trybunału z dnia 13 listopada 2012 roku jest niezgodny z Konstytucją od początku i został wyeliminowany z porządku prawnego. W orzecznictwie przyjmuje się bowiem, że akt normatywny uznany przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą, nie powinien być stosowany przez Sąd w odniesieniu do stanów faktycznych sprzed ogłoszenia orzeczenia Trybunału (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2009 roku, II PO 8/08).

Jednakże Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wskazanego orzeczenia w zakresie jego skutków stwierdził, że z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw traci moc art. 28 ustawy zmieniającej z dnia 16 grudnia 2010 roku w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy. Oznacza to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie będzie miał zastosowania do osób, które nabyły to prawo w okresie od dnia 8 stycznia 2009 roku do dnia 31 grudnia 2010 roku. Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed tą datą (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2013 roku, sygn. akt: II UK 299/12).

Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika tymczasem, że wnioskodawczyni przyznano prawo do emerytury od dnia 1 listopada 2008 roku i zgodnie z obowiązującymi wówczas przepisami jej wypłata podlegała zawieszeniu, gdyż ubezpieczona kontynuowała zatrudnienie u dotychczasowego pracodawcy. W tych warunkach nie ma do odwołującej zastosowania dobrodziejstwo wynikające z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, albowiem skarżąca znajduje się w innej sytuacji, bowiem nabyła emeryturę w okresie, kiedy dla realizacji prawa do świadczenia wymagane było rozwiązanie stosunku pracy z pracodawcą na rzecz, którego praca była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

W związku z tym nie można też mówić o naruszeniu zasady ochrony praw nabytych, o których mowa w motywach wyroku Trybunału Konstytucyjnego, gdyż Trybunał wyraźnie stwierdził, że osoby, które składały wnioski o emeryturę i zgodnie z obowiązującymi w tym momencie przepisami, musiały rozwiązywać stosunek pracy, mają prawo wskazywać na ochronę praw nabytych, ale zasada ta nie ma charakteru absolutnego. Ustawodawca może dokonywać jej ograniczenia m.in. ze względu na sytuację gospodarczą czy demograficzną. Takie stanowisko wynika również z orzecznictwa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku. W tych warunkach odwołanie wnioskodawczyni należało uznać za nieuzasadnione.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

SSO Lidia Molenda